

[Anne Grete Holmsgård]

Smith fremlagde heroppe, forstod jeg i hvert tilfælde ikke umiddelbart. Jeg kan ikke huske, om det var 1,2 mia kr. eller 1,5 mia kr., hr. Erik B. Smith havde fået det sammenregnet til. Hvis man nu økonomisk og regnemæssigt bare går ud fra, hvad der står i bilagene, så står der, at den foreslåede fripladsordning, hvorefter man hæver grænsen fra de nuværende 40.000 kr. til 60.000 kr. og aftrapper op til 110.000 kr., vil koste 100 mill. kr., og at det vil koste 390 mill. kr. at trække lønudgifterne ud, inden man beregner forældrebetalingen. I det gamle forslag, som blev fremsat af regeringen, stod der, at man ville spare 6 mill. kr., så vidt jeg husker, på støttepædagogordningen, men jeg kan ikke få det til at blive til mere end 500 mill. kr.

Det betyder så, at soksken demoderationen efter hr. Erik B. Smiths udregning skulle koste et sted mellem en halv og en hel milliard kroner. Det lyder højst besynderligt. Så vidt jeg husker fra fællesudvalgets rapport, kostede den noget i stil med 21 mill. kr. eller 40 mill. kr. i de udregninger, som socialministeriet havde foretaget på baggrund af den soksken demoderation, som det foreslog til sidst; så er jeg da godt klar over, at den soksken demoderation, vi foreslår, er mere vidtgående, for det er nemlig den, regeringen selv foreslog i sin tid. Men så fik den kolde fodder, da den fandt ud af, hvor meget det egentlig ville betyde, og lod sig bl. a. presse af venstre, som bragte spørgsmålet op i udvalget.

Så vil jeg godt sige, at jeg synes, der er god grund til at forbedre forholdene for forældrene. Ifølge det forslag, som regeringen nu ønsker at trække af bordet, ville alle husstandsindtægter på over 110.000 kr. være kommet til at betale mere for daginstitutionspadserne; det er blevet regnet ud flere gange, og det er også blevet erkendt af ministeren her i salen, bl. a. under førstebehandlingen. 110.000 kr. om året er absolut ikke nogen fyrstelig indkomst. Det er sådan, at de maksimale dagpenge eller en virkelig lav løn – nu er der jo ikke nogen garantiløn mere – ligger på omkring 80.000 kr. Det vil sige, at det svarer såmænd ikke engang til 1½ indtægt på dette område, og det er vel kendt for de fleste herinde, at langt de fleste forældre har i hvert tilfælde 1½ indtægt for i det hele taget at kunne klare sig.

Det gamle forslag indeholdt samtidig en lille forbedring for de indtægter, der lå under

110.000 kr., og da vi ikke har ønsket at stille forældrene dårligere end efter det forslag, har vi hævet fripladsgrænserne og gjort dem pristalsregulerede, hvilket de tidligere ikke har været. Det betyder jo, at fripladsgrænserne langsomt er blevet udhulet. De er i øvrigt overhovedet ikke blevet reguleret siden april måned 1979. Det kan selvfølgelig godt være, der er en hel del herinde, der synes, at det er meget rimeligt, at man har en fripladsgrænse på 40.000 kr. om året. Det synes jeg ikke. Det er ganske få mennesker, der overhovedet får gavn af den, når den ligger helt dernede, men der er selvfølgelig nogle, der får gavn af aftrappingsordningen.

Så vil jeg godt sige noget om støttepædagogerne. Jeg synes egentlig, det er ganske elendigt og ganske rystende, at der ikke er flere, der kan gå med til, at man holder støttepædagogernes lønninger ude af forældrebetalingen i daginstitutioner, og jeg synes nok, det er tankevækkende, at en række af de samme partier, som i sin tid var med til at gennemføre udlægningen af særfor sorgen – socialdemokratiet, de radikale og kristeligt folkeparti; det eneste forligsparti, der går fri i denne omgang, er centrum-demokraterne, som undlod at stemme ved tredjebehandlingen af udlægningen af særfor sorgen – nu indfører et system, hvor udgifterne til støttepædagogerne lægges ind under driftsomkostningerne og dermed får øjeblikkelig afsmitende effekt på den takst, som forældrene skal betale. Det kan godt være, hr. Erik B. Smith ikke synes, det er særligt meget, at taksterne alene på grund af det stiger med lidt over 3 pct. pr. 1. august 1981, men der er i øvrigt også andre ting, der får taksterne til at stige.

Endelig er det jo sådan, at der ikke er det nødvendige antal støttepædagoger i dag, hvis man skal kore en forsvarlig politik både over for de børn, der er kommet til efter særfor sorgens udlægning, og over for alle de andre børn, der har brug for støttepædagoger. Der er ingen tvivl om, at det i længden vil blive langt dyrere, ikke bare økonomisk, men også i menneskelige omkostninger, at man opbygger et system som dette. Jeg synes da også, det er værd at bemærke, at det i øvrigt er blevet sneget ind administrativt ad bagdøren gennem et cirkulære sidste år, hvorefter man så selv må sidde og lave paragraffer, der fjerner ulemperne igen.